

9

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*Bůh mi předkládá situaci,
na kterou mám odpovědět.*

Martin Buber

Úvodní slovo

Jakkoliv nikdy nevíme, co přinese příští okamžik, natož pak nadcházející dny nebo měsíce, přesto je nutno jít budoucnosti vstříc i s určitými plány, záměry a danostmi. Jednou takovou skutečností, o níž se chci zmínit v posledním úvodníku letošního ročníku farního časopisu, je ohlášené střídání na místě duchovního správce naší farnosti. Většina z vás už ví, že novým farářem se má stát Mons. Dr. Jan Mráz, kdysi zdejší kaplan a nyní rektor papežské koleje Nepomucenum v Římě. Naopak dosavadní farář poputuje do

Teologického konviktu v Olomouci. Oficiální předání služby i rozloučení teprve proběhne v termínu včas oznámeném, nicméně chci využít možnost skrze tyto stránky - tak, aby doputovalo co nejdál - vyslovit své poděkování (nikoliv jako při udělování Oscarů, ale o to upřímněji).

Především bychom měli poděkovat Pánu Bohu za všechny dary, které jsme z jeho rukou za těch šestnáct let (ani se to nezdá, vidíte!) obdrželi. Poděkování patří každému, kdo přispěl svou troškou. Nelze ani náhodou vyjmenovat všechny, nechť tedy jejich seznam zůstane v Božích rukách pro budoucí štědré

odměňování! Je třeba poděkovat za dobrou vůli, ochotu, výdrž i nezištnost, se kterou byla vykonána nejedna služba Božímu dílu. Děkuji jak za duchovní podporu, tak i lidskou blízkost. Především ale patří dík každému, kdo vykročil a setrval na cestě do Božího království, protože nás všechny spojí právě tento cíl, ať už se naše kroky v čase sejdou či naopak rozcházejí.

A konečně pohled do zrcadla Boží svatosti nutí vyslovit i prosbu o odpuštění všeho, čím naše lidská slabost poznamenala naše setkávání i konání; byť úmysl byl jistě dobrý, nemuselo to nakonec být zrovna poznat. Svěřme se tedy Božímu milosrdenství ...

Vyprošuji Boží požehnání každému z vás a stejně tak i já prosím o vaši modlitbu!

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• **Během letních prázdnin** dochází v našem kostele ke změně ve zpovědním rozvrhu: v neděli večer se bude zpovídat vždy 45 minut přede mší svatou. Ostatní časy zůstávají beze změny

• **V neděli 23. června 2013** proběhne ve všech kostelích brněnské diecéze

pravidelná sbírka na bohoslovce. Předem děkujeme za každý váš dar!

• **Ve středu 26. června** se v rámci poslední dětské mše svaté v tomto školním roce uskuteční „rozloučení se školou“. Obvyklý program přede mší svatou zůstává beze změny, po skončení bohoslužby bude připraven krátký program pro děti a malé občerstvení.

• **Ve dnech 28. – 30. června 2013** se koná druhý ročník hudebního a divadelního festivalu KEFASFEST v areálu kláštera v Dolních Kounicích. Více informací na plakátech nebo na www.kefasfest.cz.

• **Ve dnech 26. 7. – 3. 8. 2013** proběhne v Novém Městě nad Metují již 23. ročník Akademických týdnů. Podrobnosti na www.akademicketydny.info.

• **V sobotu 17. a v neděli 18. srpna 2013** se uskuteční oslavy dalšího ročníku Dne Brna – připomínky záchrany města Brna před švédským obléháním v roce 1645. Program oslav bude zveřejněn na plakátech a v denním tisku.

• **X. diecézní pouť rodin** se sejde v sobotu 31. srpna 2013 v klášteře ve Žďáru nad Sázavou. Motto letošní pouti zní: „Kdo věří, nikdy není sám“, program bude oznámen na vývěškách a na webu biskupství.

• **Pastorační středisko** brněnské diecéze nabídne letos na podzim jedenáctý ročník Biblického kurzu. Jde o vzdělání pro vážné zájemce o Bibli i pro ty, kteří působí např. jako animátoři různých společenství apod. Kurz se koná od září do listopadu 2013 na BiGy v Brně se čtrnáctidenní periodicitou v pěti večerních setkáních. Bližší informace budou na vývěškách.

• **V akademickém roce 2013/14** se bude v rámci MU Brno otevírat kurz Akademie třetího věku, navazující na předchozí ročníky kurzů Spirituální dimenze člověka a Živá teologie. Informace budou k dispozici na vývěškách a na www.bioetika.cz.

• **Redakce farního časopisu Tomášek** vám děkuje za příspěvky, fotografie a projevy podpory. Přejeme vám všem prázdniny plné radostných zážitků. Ke všem farníkům máme prosbu. Nebojte se napsat příspěvek a poslat nám ho. Začněte tím, že se s námi podělíte o zážitky z prázdnin. Uzávěrka dalšího čísla je 15. září. Děkujeme.

Z farní charity

Vážení přátelé,

V tomto předprázdninovém čísle Tomáška vám chceme především poděkovat za celoroční podporu, za

vaše příspěvky a pomoc potřebným a také popřát požehnaný prázdninový čas prožitý s Bohem. Ať je Bůh vaším průvodcem a také dárce odpočinku a naplní vás svým pokojem.

Zároveň se radujeme z Vaší štědrosti, díky které jsme mohli ještě v závěru školního roku přispět potřebným.

Z peněz vložených do charitní pokladničky jsme poskytli prostřednictvím Oblastní charity Brno:

Na Noclehárnu pro bezdomovce	5 000 Kč
Na Denní centrum pro bezdomovce	5 000 Kč

Příspěvky na povodně

Červen přinesl do Čech rozsáhlé povodně, o tom jsme se všichni dozvěděli ze sdělovacích prostředků. Česká katolická charita zřídila pro pomoc postiženým konto, přispívat můžete na účet **11998822/0800**, variabilní symbol 906. Dále lze posílat **dárcovské SMS ve tvaru DMS CHARITAPOMOC na číslo 87777**. V týdnu od 9.6. do 16.6. bylo možné dávat příspěvky na odstraňování následků povodní do naší charitní pokladničky. Vybrali jsme tak 47 000 Kč a předali na Oblastní charitě Brno. Všem dárcům ještě jednou děkujeme.

S přáním Božího požehnání

Dobrovolníci farní charity

Otče Petře,

loučení nebývá snadné

Navíc, jde-li o duchovního otce. A je to tím obtížnější, máme-li mnoho důvodů k vděčnosti za Tvoje mnohostranné služby jak pro farnost, tak pro komunitu.

V naší paměti zůstává nezapomenutelná krása liturgie a především Tvoje služba Božím Slovem. Nejen v ústraní, ale především od ambonu. Srdečně děkujeme.

A protože víme, komu budeš sloužit, nezávidíme, naopak přejeme nezištně budoucím kněžím, abys jim byl především duchovním otcem. Vždyť to ostatní jim bude přidáno.

Vyprošujeme, abys jim dopomohl pochopit tajemství výlučné jednoty mezi knězem a Kristem v jednom tajemném těle a uvedl je nejen do tajemství Eucharistie, ale také do tajemství jak přijímat Tělo a Krev Božího Slova. A to nejen k jejich užitku, ale také k užitku celé církve.

Chceme Tě ujistit, že budeme pamatovat na Tvou novou službu v modlitbě a doufáme, že Pán nám připraví příležitosti kdy se opět setkáme.

Ludvík Kolek, komunita Emmanuel

Slovo díkůvzdání

---

*Půjdu kam mě pošle Pán,
nebojím se, nejsem sám . . .*

slova písničky

Milý pane faráři,

VELKÝ DÍK za vše, co jste pro naši farnost udělal. Bohoslovci Vás právě v dnešní době velmi potřebují, a tak jim i Vám přejeme vše dobré. A pokud jim i malinko závidíme, snad to srovná modlitba, kterou Vás budeme provázet. Boží požehnání do dalších dnů vyprošují vděční farníci. Už chybí jen stuha s jemným vzorkem plným vrbiček (vodníků netřeba) se zlatými písmeny:

NEZAPOMENEME! ☺

Marie Sojka Veselá

Něco krásného končí . . .

Tak a je to tady, fámy z posledních let se staly skutečností. Budeme se „muset“ loučit. Dosud jsme spolu v našem duchovním společenství prožívali mimořádně pěkné období. Do farnosti sv. Tomáše jsme se přemístili asi před dvaceti lety v době působení P. Pavla Posáda. Tohoto laskavého kněze vystřídal P. Jiří Kaňa, s nímž měly naše děti bohaté

zkušenosti z jeho prodětských aktivit na Petrově. No a po „Jiříčkovi“ – jak mu říkaly naše děti – nastoupil P. Petr Vrbacký. Jak vidno, „Tomáškovská farnost“ má a měla štěstí na faráře a to nejen novodobě.

Náš sklon k poklidu (nezaměňujeme s pokojem) narušoval Otec Petr promluvami, v nichž se objevovala přímo či nepřímo slova jako: sobectví, sebeuspokojení, pohrdání druhými, pyšné nadřazování ... Jednoduše řečeno, rezonovalo zde upozorňování na nedostatek naší lásky. Často jsme v homiliích nalézali sami sebe. Jedním z darů našeho faráře Petra bylo a je tedy mimořádné analytické myšlení, projevující se právě v jeho promluvách. Oslovení všech zúčastněných „od kočárků až po křehké stařenky“ šlo ruku v ruce s evangelijní pointou a ukládalo se v našich srdcích. Po přijetí Těla Páně odcházeli účastníci bohoslužby očištěni a opětovně nabiti energií potřebnou pro překonávání každodenních povinností a překážek. Slovo a Eucharistie nás tak provázely (a provázejí) po cestě světla a pomáhají nám k vymanění se z moci temnoty.

Důležitou roli v životě farnosti hraje široká škála aktivit, které se dědí z generace na generaci: ministrantský

řád a pořádek propojený s činným skautingem, chrámový sbor Jolly Singers, mužský chorál, doprovázející latinskou liturgii, dětská scholička, společenství Emmanuel, nabízející duchovní obnovu a povzbuzení v Kristově lásce. Všechny tyto aktivity (a další neuvedené) musí mít nějakého režiséra - někoho, kdo v tom jemném a nepřehledném pletivu vztahů dokáže všechny činnosti skloubit tak, aby vše probíhalo jakoby jednoduše a bez problémů. Tím nejdůležitějším je samozřejmě neviditelná Boží ruka (nezaměňovat s Klausovou neviditelnou rukou trhu), ale víme, že se musíme přičinit, a pak nám Pán pomůže. A tím, kdo se ve farnosti přičiňoval, aby všechno klapalo, byl náš pan farář Petr. Jeho dalším velkým darem tedy byly (a jsou) organizační schopnosti, související s uměním spolupracovat s aktivními farníky.

Každý měsíc jsem se těšil na nové číslo zpravodaje – Tomáška. Pravidelnou perlou bylo Úvodní slovo, v němž náš pan farář glosoval nejen život farnosti, ale i celé společnosti. Nešlo vždy jenom o pohlázení, ale svojí kritičností, podtrženou ironií až sarkazmem, upozornil v několika větách na podstatné nedostatky a nešvary. Je to obrovské množství hlubokých myšlenek, vyjádřených s lakonickým

nadhledem, vždy s důrazem na vůli Boží a prozřetelnost.

Uvedu zde alespoň několik úryvků:

„Na pozadí právě dokonaného volebního třeštění jsme si mohli zase jednou uvědomit, jak je dobře, že v tomto Božím království se nevolí, Boží existence nepodléhá lidskému schválení a o Božích pravdách se nehlasuje.“ (Tomášek 5/2013).

„Zatímco totiž věřící pokojně prožívají advent a připravují se oslavit den, kdy Bůh znovu prozáří svět svou láskou, ne jeden pohan (žel někdy i pokřtěný), zběsile nakupuje zásoby mouky a cukru, aby se s tím vším odebral v posledním dni mayského kalendáře do lesů, ježto tak má prý jedinou šanci uniknout nadcházejícímu konci světa při střetu Země s mystickou planetou Nibiru.“ (Tomášek 4/2012).

Mohli bychom se nadále procházet Úvodními slovy, homiliemi, ale i jeho vydanými knihami. Dostali jsme se tak k dalšímu z darů P. Petra Vrbackého, kterým je dar „psavosti“.

Když u nás před mnoha lety pan farář zazvonil a přivedl našeho syna, který se večer nevrátil domů, uvědomili jsme si, že při vši jeho vážnosti až odtažitosti nás všechny

přitahuje svým všeobjímajícím charismatem, na jehož pozadí tušíme klid a jistotu – přístav pokoje a lásky. Darů je tedy hodně, ale ovcí by mohlo být víc (?!).

Vždy náš milý pane faráři, přejeme Vám, abyste jako Petr – skála, byl oporou bohoslovcům a měl tak podíl na výchově a formaci nových kněží. Při této namáhavé službě s Vámi budeme vždy všichni: Vaši spolubratři kněží – O. Josef Šik, O. Jiří Bůžek, jáhnové Ivan a Jiří a Vaše ovečky, které jste s takovou láskou pásli.

Za Vaše farníky sepsal Miroslav Opatřil

Slovo nemocným

Kdo uvěří a bude pokřtěn, bude spasen.

Mar 16,16

Když čteme Písmo svaté jako ucelený útvar, to znamená Starý a Nový zákon, vyzařuje z něj naděje na Boží působení v lidském životě a důsledkem této naděje je jistota, že se na Boha vždy můžeme spolehnout a také hluboká vnitřní radost, která z duše nezmizí ani v těžkých životních chvílích.

Když příslušníci vyvoleného národa žili podle Desatera a svým životem plnili to, co plnit měli, mívali Boží ochranu a Boží působení ve

svém životě a byli schopní správně prožít všechny obtíže, které se vyskytly. V Novém zákoně Kristus Pán v podobenstvích ukazuje lidem Boží lásku a dobrotu, na které se mohou spoléhat a které jim dají schopnosti, aby i oni překonali životní obtíže. Když slyšíme podobenství o ztracené a znovu nalezené minci, o vzácné perle anebo podobenství o marnotratném synovi, který po poznání špatností svého života se vrátil k otci, vyniká u jednajících osob jejich radost z toho, že znovu získali to, o čem byli přesvědčeni, že je to definitivně ztraceno. Tuto naději a radost máme mít v duši stále i my a máme mít jistotu, že na nás Bohu záleží a že vždy můžeme s jeho pomocí počítat. I nám toto vědomí dává pocit klidu a vyrovnanosti za všech okolností našeho života. I když se v něm vyskytnou zkoušky, máme se na ně dívat jako na časově omezené a mít jistotu, že Bůh je vždy Pánem situace a nedopustí, aby zkoušky byly těžší, než jsme schopni unést a správně prožít.

Když budeme mít takový vztah ke všemu, co se v našem životě vyskytne, neztratíme svoji vyrovnanost a vnitřní radost v žádné situaci, která nás potká.

Víme však, že víra je dar, o který musíme prosit a když ho dostaneme, musíme se snažit ho prohlubovat a zdokonalovat přijímáním svátostí, modlitbou a stále dokonalejším

poznáváním Božích vlastností a Božího vztahu ke každému z nás. Čím častěji budeme prosit a čím více se budeme snažit spolupracovat s tím, co od Boha dostaneme, tím lépe svůj život na zemi prožijeme a tím víc prospějeme i lidem, kteří budou žít v naší blízkosti.

o. J. Šik

První svaté přijímání

Slavnost Nejsvětější Trojice připadla letos na neděli 26. 5. Během mše sv. v 9.00 h přistoupilo 11 dětí z naší farnosti k 1. sv. přijímání. Na tuto velkou událost v životě každého křesťana se připravovaly již od března. Během střeďních setkání s panem farářem na faře se dozvíдалy vše potřebné k přijetí svátosti smíření a eucharistie. Ke slavnostní atmosféře nedělního rána přispělo dokonce i počasí, na modrém nebi svítilo sluníčko. Svátečně oblečené děti držící v rukou křestní svíce seděly na lavičkách před oltářem. V průběhu mše zněly písně v podání dětského chrámového sboru, fotoaparáty blýskaly, kadidlo vonělo ...

Největší zázrak se však odehrál v srdcích dětí i všech přítomných a za to patří Pánu Bohu velká chvála a dík.

Jana Kotková

Rozhovor

s Františkem Fialou

Uvidí-li věci neznalý muzikant v partituře ff, mylně se domnívá, že se jedná o fortissimo. My v Jolly Singers však víme své: jde o skladbu, úpravu či aranžmá geniálního, už zase svatotomského, varhaníka Františka Fialy. Ovšem kromě jeho záliby v červených a zelených šálách (zejména v zimním období), toho o něm mnoho nevíme.

• *Takže Františku, kdy a kde ses narodil, co nám můžeš říci o svém dětství, o početné rodině, v níž jsi vyrůstal?*

Pocházím z Jihlavy, kde jsem se před 47 roky narodil jako třinácté (a kupodivu již poslední ☺) dítě svých rodičů. Dětství to bylo úžasné, plné jedinečných zážitků ze soužití v tak početné rodině. S neodmyslitelným vnímáním úzkého sepětí s kostelem, životem ve farnosti svatého Jakuba a vůbec vším církevním, bylo stejně neodmyslitelné i vnímání a aktivní zapojování se celé naší rodiny do té církevní složky, která nám všem doma byla nejvlastnější, totiž do církevní hudby. Díky nadání a lásce obou mých rodičů k hudbě, se u nás opravdu hodně muzicírovalo, a to napříč žánry. Stejně tak se u nás aktivně pěstoval i sport, takže mnoho mých sourozenců často stálo před

rozhodnutím, zda se ve svém volném čase věnovat více muzice nebo sportu, ve kterém dosahovali i velmi hodnotných úspěchů. Já sám dodnes vzpomínám na naše rodinné fotbalové či hokejové „matče“, aktivně jsem navštěvoval vedle tehdejší „lidušky“ také lyžařský či tenisový kroužek.

• *Mnozí studenti, aby si prodloužili mládí, studují, studují a studují. A někteří to dělají dokonce i proto, aby se něčemu naučili. Jak tomu bylo u Tebe?*

Moje studium bylo taky poněkud komplikované, ale spíš proto, že jsem také jedno období svého mladého života vážně uvažoval o duchovním stavu. Nakonec zvítězila muzika, ale s tím, že drtivou většinu mé hudební praxe směřuji do oblasti duchovní, či přímo liturgické hudby.

Po absolvování brněnské konzervatoře jsem nastoupil na základní vojenskou službu, rovněž u muziky. Poté jsem si v létě roku 1989! vyřídil povolení vycestovat na půl roku za mojí sestrou do Holandska. Odjel jsem však do Vídně, kde jsem nastoupil studia na Arcidiecézní konzervatoři pro církevní hudbu s tím, že po půl roce mi vízum buďto prodlouží, nebo se budu muset se studiem definitivně rozloučit a vrátit se domů. Třetí variantou zůstávalo zůstat „venku“ už napořád... Dodnes si kladu otázku, jak by to tehdy asi všechno dopadlo, nebýt sametové revoluce...?!? Po

návratu domů jsem si doplnil studia skladby na pražské HAMU.

• *Dostal jsi také stipendium do Německa, jen tak, aby sis mohl v klidu zakomponovat. Jak k tomu vlastně došlo?*

To byla úžasná shoda příznivých okolností. Psal se rok 1999, najednou mi zvoní v mém brněnském bytečku telefon, ve kterém se ozval pan Petr Eben. Byli jsme spolu už v té době nejednou v osobním a snad mohu říct i ve velmi přátelském kontaktu, takže ten samotný fakt, že se mi ozval z druhé strany aparátu hlas tak výjimečného a vzácného člověka, nebylo nic až tak neuvěřitelného. Co mě ale v tu chvíli totálně nadchlo, bylo jeho sdělení, že dostal za úkol od Bavorského ministerstva kultury určit dva české skladatele, kteří by reprezentovali českou republiku na tomto tvůrčím stipendiu v německém městě Bamberg. Mým jediným úkolem tehdy bylo se jeden celý rok věnovat výhradně komponování a aktivně se podílet na kulturním životě města Bamberg i celého Bavorska. Byl to rok plný jedinečných setkání i možnosti navazování nových kontaktů, z nichž některé přetrvávají dodnes.

• *Ještě nám prosím řekni něco o své rodině. Že máš hodnou ženu Helenku, která dohlíží, abys tento rozhovor včas odeslal, to už vím.*

Rodinku mám úžasnou, moje žena Helenka i mé tři roztomilé dcerušky Petruška, Miška a Helenka, se o mě starají opravdu báječně ☺. Manželka je navíc rovněž muzikantka, vynikající klavíristka, takže odjakživa nemáme o společná témata nouzi – a to jsme spolu začali chodit v jejich necelých šestnácti letech a známe se vlastně od malička: pochází totiž také z Jihlavy, ze stejné farnosti.

• *Ve svém profesním životě jsi prožil jistě mnoho pěkného, ale i chvíle nelehké. Jak jsi překonával těžká období, prohloubil se Tvůj vztah k nebeskému tatínkovi a zejména důvěra v jeho moudrost? (Nic lepšího než varhaničení a dirigování u Tomáška nemohl podle mě vymyslet).*

Vlastně jsi už odpověděla, ta závorka je vážně pravda!!! Jen se teď bojím, jak přežiju další velkou životní změnu, v níž mi Pán ukazuje svůj Božský smysl pro humor: já se totiž před rokem tak trochu proti své vůli vrátil z Olomouce zpět do Brna. Velkou posilou v této nelehké životní situaci mi bylo vědomí, že budu mít opět šanci zažít jednu báječnou a jedinečnou liturgickou souhru farář – varhaník. No a neuběhl ani rok, a ten milý pan farář nám odchází a hádejte kam? No přece do Olomouce . . . .

• *Co bychom my, svatotomští farníci, mohli vylepšit na zpěvu při mši? Tedy kromě toho, že naše zpívání mešních písní není skoro slyšet. A co bys na závěr*

vzkázal čtenářům Tomáška, našeho pana faráře mezi ně můžeme jistě i do budoucna počítat.

Zase jsi udeřila kladívkem na hlavičku ☺, to je přesně ono: když se občas podívám z kůru, jsem až zděšený, jak málo kancionálů je otevřených. Společný zpěv (nikoli kuňkání) má jedinečnou sílu a umocňuje ve věřících pocit společenství a jednoty. Doporučuji při dovolené v německy mluvících zemích návštěvu nějaké nedělní mše svaté. Budete překvapeni, jak mocným sjednocujícím prvkem při bohoslužbě je společný zpěv. A nebojte se, zpívat umíte všichni. A i když možná pochybujete o svém hudebním sluchu a intonační jistotě, snažte se alespoň sami sebe přesvědčit, že zpíváte „sice špatně, ale rádi“. Ono to totiž s tím „špatně“ nebude tak zlé a to „rádi“ začne být najednou slyšet. A já už se moc těším, až budu muset pro doprovod společného zpěvu „přihodit“ nějaký ten varhanní rejstřík navíc ... ☺

Za rozhovor moc děkuje Sojka

Noc kostelů

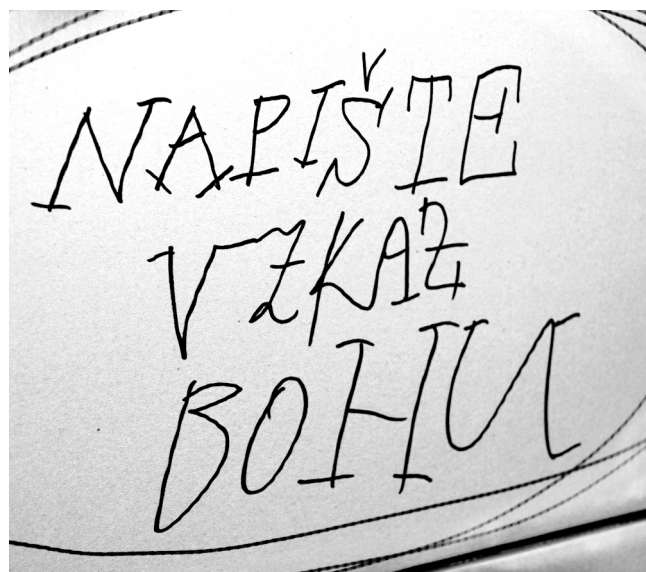
*Chrám chrámem není
nevnášíš-li
srdce k zušlechtění*

Vlastně můžu popsat jen úzkou výseč celé této noci, a to z pravé strany našeho kostela. Nejdál jsem se odtud dostal jen na záchod a asi 3x ke stánku s vínem.

Postavíme zeď, napadlo Janu R. nebo Ládička B. Nebude to stavba rozdělující, jako třeba ta v Maticní ulici. Bude to stěna spojující. Něco jako Zeď nářků, kam Židé přinášejí své prosby, aby si je Bůh přečetl. Zeď vzkazů Bohu.

A tak z kartónů vznikla stěna opatřená výzvou k psaní a několika citáty z Písma.

Ještě jeden smysl má stěna mít. Stejný, jaký má celá Noc kostelů. Být přirozeným mostem k oslovení těch, co přijdou. Zeď jako můstek k evangelizaci.

Hned tu máme problém. Jak já, český katolík, přirozeně přibrzděný doznívajícími predsudky typu: nemám na to, nejsem teolog, jsou tu lepší, víra je osobní záležitost, budu

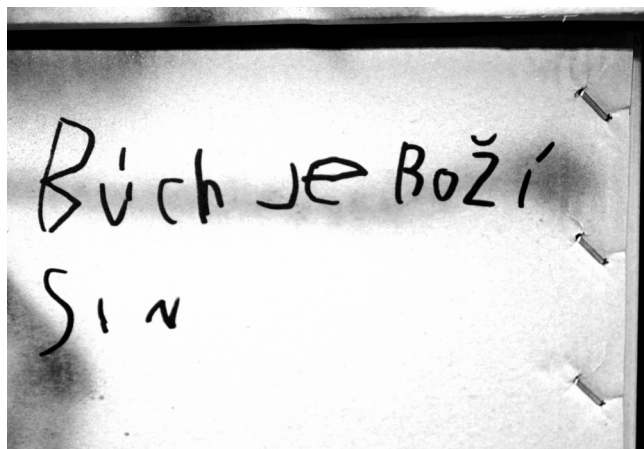
evangelizovat jen svým ctnostným životem, nebudu nikoho otravovat a výzvu „jděte a hlásejte (mluvte) evangelium“, řekl Ježíš omylem, bych mohl s lidmi písíci na zeď promluvit, oslovit je??? Ale naštěstí je psaní i moji berlou. Lidé přicházejí, berou fix, přemýšlejí, jaksi zjihnou a písí. Najednou není žádná potíž říct jednoduše třeba: to je krásný.

A vzniká přirozený hovor, oboustranné otázky a duchovní rozhovor. Noc je požehnaná. Z několika desítek duchovních rozhovorů mám jen dva, které nezačaly, protože se ti lidé bavit nechtěli. Respektuji.

Uvědomuji si, že ona zeď a ono psaní, dávají možnosti pro navázání hovoru (který se může stát evangelizací, svědectvím) stejné, jako když přicházejícím lidem něco zdarma dáváme. Třeba kalíšek

dobrého vína. A to jsem klukům z levé strany kostela záviděl, říkal si, že to mají lehčí.

Zeď funguje!

Není potíž s partou adolescentů, kteří se nahlas podporují, že napíšou jakousi legrační vulgaritu. Přichází k nim má žena a s úsměvem říká: Kluci a opravdu chcete Bohu napsat takový vzkaz? Zarazili se, čtvrt hodiny tam stáli a napsali seriózní a hluboké vzkazy.

Není potíž s bezdomovci, opilci.

Cítím taky kontinuitu s programem, který probíhá uvnitř kostela. Potkávám ženu, která se díky „vnitřní“ atmosféře odhodlává „vyjít ven“ s tím, co ji desetiletí nesmírně tíží. O své bolesti mluví s jednou sestrou. Potkávám ji už venku se zasetou nadějí. Najednou má v rukách věci Bůh, vede si nás sám a tak není nic lehčího s ní mluvit, podpořit, poradit a pomodlit se s ní za ni.

Požehnaná noc.

Radek Voříšek

Fotky Kateřina Mikešková

Povídka

O štěňátku s červeným obojkem

V malém domečku, v malém pokojíčku se narodilo malé štěňátko. Bylo celé bílé, střapaté, batolilo se kolem mámy a mlsalo mlíčko. Ale jak tak rostlo, bylo čím dál zvědavější a chtělo si hrát. Jednoho dne přišla malá holčička – jeho panička, pomazlila se s ním, dala mu na krk krásný červený obojek a povídá: „Tak, teď už jsi velký pejsek, můžeš si jít hrát na dvorek.“ To bylo radosti! Štěňátko vyběhlo ven div, že zas neudělalo kotrmelec jako když bylo malinké. První, koho potkalo, bylo koťátko, a to bylo snad ještě menší než malinké. „Haf, haf, pojd si hrát! A koukni, jaký mám krásný obojek, jsem už totiž velký pejsek!“ Ale koťátko se jen třásl a žalostně mňoukalo: mňauú, mňauú. S tím nebude žádná zábava, pomyslelo si štěňátko a rozběhlo se dál. Potkalo kohoutka a slepičku, kůzlátko a malá káčátka a všichni se moc divili, jak už je velké a jaký má krásný červený obojek. Moc pěkně si zahráli na schovku (káčátka odmítla hrát na honěnou) a všem se to moc líbilo.

Když se schylovalo k večeru, zvířátka se rozloučila a honem do

svých postýlek. Štěňátko bylo sice unavené, ale náramně spokojené, jak se mu den pěkně vydařil. Najednou ale zaslechlo „mňauúú, mňauúú“. A opravdu, to malé koťátko tam ještě pořád bylo a třásl se snad ještě víc než ráno. „Kdepak ty ses tu vzalo?“ zeptalo se štěňátko. „Já, já jsem se ztratilo a už nikdy nenajdu cestu ke své mamince, mňauúú.“ Štěňátko se zastydělo. Ráno myslelo jen na sebe, hrálo si jen s těmi, se kterými byla zábava. A přitom si mohlo všimnout, že je koťátko smutné a nešťastné. „Pojď teď se mnou do mého pelíšku. Tam se vyspíš a ráno budeme hledat maminku.“ „A máš tam aspoň trošku mlíčka?“ „To víš, že mám, a taky teplou dečku, počkej, tam se ti bude líbit.“ A líbilo. Kotě slízalo celou mističku mléka, zabalilo se do dečky a než usnulo začalo spokojeně příst.

Štěňátko se schoulilo hned vedle, unavené, ale spokojené. To mrně bude jistě od sousedovic Micinky, má úplně stejný kožíšek. Inu, je lehké hrát si s tím, kdo má dobrou náladu, s nímž se pořádně zasmějeme a vyblbneme. Ale je taky potřeba se důkladně rozhlédnout, jestli v naší blízkosti není někdo smutný, osamělý, někdo, kdo potřebuje pomoc a kamarádství.

Marie Sojka Veselá

BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

ZVÍŘATA. Přiřaď postavě správné zvíře. Písmena tvoří tajenku.

pastýř	Jonáš	Petr	Noe	Daniel
--------	-------	------	-----	--------

E

Š

J

Ž

Í

PRO STARŠÍ

MĚSÍCE. Vyškrtej v tabulce skryté názvy měsíců v roce. Zbylá písmena čtená po řádcích ti dají tajenku.

L	I	S	J	Z	A	Ú	N	Ř	Í
N	D	T	K	Á	Ř	Í	O	C	J
B	U	O	P	A	D	Ř	R	E	E
E	N	T	Č	E	R	V	E	N	N
I	K	N	E	N	T	V	E	N	N
~~P~~	~~V~~	~~Ě~~	~~T~~	~~E~~	~~E~~	~~R~~	~~S~~	~~R~~	~~E~~
~~R~~	~~E~~	~~L~~	~~E~~	~~D~~	~~Č~~	~~N~~	~~E~~	~~P~~	~~Z~~
~~Ø~~	~~S~~	~~I~~	~~N~~	~~E~~	~~Č~~	~~L~~	~~B~~	~~Ř~~	~~E~~

Klára Špunt Zelinková